

Ročník 9.
číslo 10

október 2016

príspevok 0,30 €

Farský informátor

mesačník farnosti Nacina Ves

Odpustky spojené s modlitbou ruženca v októbri

Úplné odpustky môžu získať tí, čo sa modlia ruženec v kostole, v kaplnke alebo v rodine, v rehoľnom spoločenstve alebo nábožnom združení. Na získanie odpustkov sa stanovuje:

1. Stačí štvrtina celého ruženca, čiže päť desiatkov,
2. k modlitbe treba pridať nábožné rozjímanie o tajomstvách,
3. pri verejnom recitovaní treba vysloviť tajomstvá podľa zaužívaneho zvyku.

Kalendár

1. 10.
sv. Terézia z Lisieux, panna a učiteľka Cirkvi
- 2. 10.**
sv. anjeli strážcovia
3. 10.
sv. Maximián;
sv. Dionýz Aeropagita
4. 10.
sv. František Assiský
5. 10.
sv. Placidus, mučeník;
sv. Mária Faustína, panna
6. 10.
sv. Bruno, kňaz;
sv. Viera, mučenica
7. 10.
Panna Mária Ružencová;
sv. Justína, panna a mučenica
8. 10.
sv. Pelágia, panna a mučenica
- 9. 10.**
sv. Dionýz, biskup, a spoločníci, mučeníci;
sv. Ján Leonardi, kňaz
10. 10.
sv. František Borgiáš;
sv. Daniel Comboni
11. 10.
bl. Ján XXIII., pápež
12. 10.
sv. Maximilián, biskup;
sv. Sefarín, rehoľník
13. 10.
sv. Koloman;
sv. Eduard
14. 10.
sv. Kalixt I., pápež a mučeník
15. 10.
sv. Terézia od Ježiša (z Avily), panna a učiteľka Cirkvi;
- sv. Tekla
- 16. 10.**
sv. Hedviga, rehoľníčka;
sv. Mária Margita Alacoqueová, panna
17. 10.
sv. Ignác Antiochijský, biskup a mučeník
18. 10.
sv. Lukáš, evanjelista
19. 10.
sv. Ján de Brébeuf a Izák Jogues, kňazi, a spoločníci, mučeníci;
- sv. Pavol z Kríža, kňaz
20. 10.
sv. Vendelín
21. 10.
sv. Hilarion;
sv. Uršuľa

Posolstvo Sväteho Otca Františka k Svetovému dňu misií 2016

Misionárska Cirkev, svedkyňa milosrdenstva

Drahí bratia a sestry,

mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, ktorý Cirkev práve prežíva, vrhá osobitné svetlo aj na Svetový deň misií 2016. Vyzýva nás, aby sme hľadeli na misie ad gentes ako na veľké, nesmierne dielo milosrdenstva – tak duchovného, ako aj materiálneho. Na tohoročný Svetový deň misií sme skutočne všetci vyzvaní, aby sme ako misionárski učenici „vyšli“ a poskytli svoje talenty, svoju tvorivosť, múdrost a skúsenosť do služby šírenia posolstva Božej lásky a súčitu voči celej ľudskej rodine. Cirkev poverená misijným poslaniem sa stará o tých, ktorí nepoznajú evanjelium, pretože si želá, aby všetci boli spasení a mohli zakúsiť Pánu lásku. Jej poslaním je „ohlasovať Božie milosrdenstvo, ktoré je pulzujúcim srdcom evanjelia“ (bul. Misericordiae vultus, 12) a ohlasovať ho v každom kúte sveta, až pokým nedospeje ku každej žene a mužovi, starému, mladému i dieťaťu.

Milosrdenstvo napĺňa Otcovo Srdce vnútornou radosťou, keď sa stretá s ľudským stvorením; už od počiatku sa s láskou obracia aj na tých najkrehkejších, pretože jeho veľkosť a moc sa zjavujú práve v schopnosti stotožniť sa s malými, vyradenými, utláčanými (porov. Dt 4, 31; Ž 86, 15; 103, 8; 111, 4). On je dobrým, pozorným, verným Bohom; blízkym voči tým, čo sú v núdzi, aby bol na blízku všetkým, najmä chudobným; láskavo vstupuje do ľudskej reality, práve tak, ako to robia otec a matka, keď ide o život ich detí (porov. Jer 31, 20). Termín používaný v Biblia na označenie milosrdenstva odkazuje na materské lono: teda na matkinu lásku voči jej deťom; tým deťom, ktoré bude milovať vždy, za každých okolností, nech sa stane čokoľvek, pretože sú ovocím jej lona. To je aj základný aspekt lásky Boha voči všetkým jeho deťom, a zvlášť voči členom národa, ktorý utvoril a ktorý chce vyučovať a vychovávať: jeho vnútro je pohnuté súcitom a chveje sa (porov. Oz 11, 8), keď hľadí na jeho krehkosť a nevernosť. A predsa je milosrdný voči všetkým; jeho láska zahŕňa všetky národy zeme a jeho nežnosť sa rozpína na všetky stvorenia (porov. Ž 145, 8–9).

Milosrdenstvo nachádza svoje najvyššie a dokonalé vyjadrenie vo vtelenom Slove. Ono zjavuje Otcovu tvár bohatú na milosrdenstvo; ono „nielenže hovorí o milosrdenstve a vysvetľuje ho príkladmi i podobenstvami, ale predovšetkým ho v sebe samom stlesňuje a vo svojej osobe predstavuje“ (Ján Pavol II., encyklika Dives in misericordia, 2). Keď prijímame a nasledujeme Ježiša prostredníctvom evanjelia a sviatostí, môžeme sa vďaka pôsobeniu Ducha Svätého stať milosrdnými ako náš nebeský Otec; tým sa učíme milovať tak, ako nás on miluje, a zo

svojho života robiť nezištný dar, na znak jeho dobroty (porov. bul. Misericordiae vultus, 3). Cirkev je prvým spoločenstvom z ľudstva, ktoré žije z Kristovho milosrdenstva: stále sa cíti chránená a vyvolená milosrdnou Kristovou láskou a z tejto lásky čerpá svoje poslanie, žije z nej a dáva ju spoznať ostatným národom v úctivom dialógu s každou kultúrou a náboženským presvedčením.

O tejto milosrdej láske svedčia mnohí muži i ženy, každého veku a stavu, rovnako ako to bolo v začiatkoch cirkevnej skúsenosti. Výrečným znakom materskej lásky Boha je – popri mužoch – značná a rastúca prítomnosť žien v misijnom svete. Ženy, laičky alebo zasvätené, a dnes i mnohé rodiny napĺňajú svoje misionárske povolanie rôznymi formami: od priameho ohlasovania evanjelia až po charitatívnu činnosť. Popri evanjeliacnej a sviatostnej činnosti misionárov, ženy a rodiny často lepšie chápú problémov ľudí a dokážu im vhodným a novým spôsobom čeliť: či už v starostlivosti o život, keď zameriavajú pozornosť viac na ľudí ako na štruktúry a keď sa plne ľudsky i duchovne venujú budovaniu harmónie, vzťahov, pokoja, solidarity, dialógu, spolupráce a bratstva – tak v oblasti medziľudských vzťahov, ako aj v širšom spoločenskom a kultúrnom živote, a zvlášť na poli starostlivosti o chudobných.

Na mnohých miestach sa evanjelizácia začína vzdelačou činnosťou, ktorej misionári venujú úsilie a čas, tak ako milosrdný vinohradník z evanjelia (porov. Lk 13, 7–9; Jn 15, 1), a pritom trpeživo čakajú na ovocie dlhorocného formovania; takto sa rodia osoby schopné hľať evanjelium a prinášať ho aj tam, kde by sme to považovali za nemôžné. Cirkev možno označiť aj za „matku“ tých, ktorí jedného dňa uveria v Krista. Preto dúfam, že svätý Boží ľud bude nadálej preukazovať túto materskú službu milosrdenstva, ktorá pomôže národom, čo ešte nepoznajú Pána, stretnúť sa s ním a zamilovať si ho. Viera je v skutočnosti Božím darom a nie ovocím prozelytizmu, avšak rastie vďaka viere a láske hlásateľov evanjelia, ktorí sú Kristovími svedkami. Od Ježišových učeníkov, ktorí kráčajú po cestách sveta, sa požaduje láska, ktorá neodmeriava, ale voči všetkým má rovnakú mieru, akú má Pán. Ohlasujeme ten najkrajší a najväčší dar, ktorý nám dal: jeho život a jeho lásku.

Každý národ a každá kultúra má právo priať posolstvo spásy, ktoré je Božím darom pre všetkých. Je to tým potrebnejšie, ak vezmememe do úvahy kolko nespravidlivostí, vojen a humanitárnych kríz dnes čaká na vyriešenie. Misionári zo skúsenosti vedia, že evanjelium odpustenia a milosrdenstva môže priniesť radosť a zmierenie, spravodlivosť a pokoj. Poslanie evanjelia – „Chodťte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca

i Syna i Ducha Sväteho a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal" (Mt 28, 19 – 20) – ešte nie je zavŕšené, ale zavázuje všetkých, aby sa v súčasných podmienkach a zoči-voči aktuálnym výzvam cítili povolení znova „vychádzat“ na misie. Ako som to naznačil už v apoštolskej exhortácii Evangelii gaudium: „Každý kresťan a každé spoločenstvo musia dobre rozlísť, na akú konkrétnu cestu ich Pán posielal, ale všetci sme pozvaní priať toto povolenie: vyjsť z vlastnej pohodlnosti a mať odvahu íť na všetky periférie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia“ (20).

Práve na tento svätý rok pripadá 90. výročie Svetového dňa misií, ktorého slávenie zaviedlo Pápežské dielo na šírenie viery a schválil pápež Pius XI. v roku 1926. Preto považujem za vhodné pripomenúť múdre ustanovenie mojich predchodcov, aby boli všetky dary zo všetkých častí sveta zozbierané v každej diecéze, farnosti, rehoľnej komunite, od každého cirkevného združenia a hnutia venované tomuto dielu na pomoc kresťanským spoločenstvám v núdzi a na podporu hlásania evanjelia až po samý kraj

zeme. Ani dnes sa nesmieme vyhýbať tomuto gestu cirkevného misijného spoločenstva. Neuzatvárajme si srdce a nevenujme sa len našim špecifickým starostiam, ale otvorme si ho pre celé ľudstvo.

Najsvätejšia Panna Mária, vznešená ikona vykúpeného ľudstva, misijný vzor Cirkvi, nauč všetkých – mužov i ženy i rodiny – aby všade stvárnovali a uchovávali živú a tajomnú prítomnosť vzkrieseného Pána, ktorý obnovuje a napĺňa radostným milosrdenstvom vzťahy medzi ľuďmi, kultúrami i národmi.

Vo Vatikáne 15. mája 2016, na sviatok Zoslania Ducha Svätého

FRANTIŠEK

22. 10.
sv. Salome;
sv. Kordula	23. 10.
sv. Ján Kapistránsky, kňaz
24. 10.
sv. Anton Mária Claret, biskup	25. 10.
sv. Chryzant a Dária, mučeníci;
	sv. Maurus, biskup
	26. 10.
sv. Evarist, pápež a mučeník
	27. 10.
sv. Sabína
	28. 10.
sv. Šimon a Júda, apoštoli
	29. 10.
sv. Felicián, mučeník;
	sv. Zenóbius, kňaz a mučeník
	30. 10.
sv. Marcel, stotník;
sv. Eutropia, mučenica
	31. 10.
sv. Wolfgang, biskup;
	bl. Krištof, kňaz

Milé deti,

Zažili ste už niekedy strach? Čo je to vlastne strach? Mohli by sme povedať, že strach je pocit znepokojenia, bližiačeho sa nejakého zla, ktorý určite nepovažujeme za príjemný zážitok.

Prejavíť sa môže zrýchleným dýchaním, búšením srdca, niekto možno aj zbledne. Strach prežívali aj Ježišovi učenici, keď sa raz plavili po mori.

Prečítajte si úryvok z Matúšovho evanjelia Ježiš kráča po mori (Mt 14, 22 – 33) a spoznáte ďalší z Ježišových zázrakov.

1. Kto rozkázał učeníkom, aby sa plavili na druhý breh?

Pán Ježiš – P

Sv. Peter – R

Sv. Ján – S

2. „Lod'ka bola už mnoho stadií od zeme...“ Kol'ko je 1 stadion?

168 metrov – D

186 metrov – E

816 metrov – F

3. Čo vraveli učeníci, keď videli Ježiša?

Nedbáš, že hynieme? – S

Mátoha! – T

Zachráň nás! – U

4. Kto kráčal za Ježišom po vode?

sv. Peter – R

sv. Ján – S

sv. Jakub – T

5. Prečo sa Peter začal topiť?

Lebo dul silný vietor – M

Lebo voda bola veľmi hlboká – N

Lebo sa naľakal a prestal dôverovať – O

6. Čo povedal Pán Ježiš Petrovi?

Neboj sa, len ver! – U

Maloverný, prečo si pochyboval? – V

Pod za mnou! – X

7. Čo vraveli, tí čo boli na lodke?

Naozaj si Boží Syn! – I

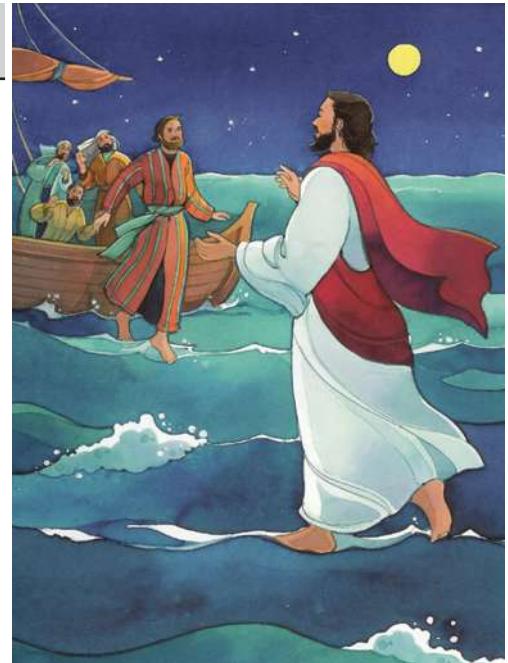
Dobre je nám tu! – J

Zostaň s nami! – K

Celý tento príbeh nás učí, že svoju dôveru máme skladáť do náručia živého Boha. Jemu máme dôverovať nadovšetko. Aj my sa často krát podobáme svätému

1 2 3 4 5 6 7 .

Raz sme ochotní z lásky k Pánu Ježišovi urobiť čokoľvek – aj kráčať po mori, inokedy Pána Ježiša svojimi skutkami zapierame, hanbíme sa za jeho, nechceme s ním mať nič spoločné. Tak ako sv. Peter, aj my musíme dokázať vstať a povedať: „Pane, zachráň ma!“ Ak to dokážeme, nebudeme musieť prežívať strach a staneme sa skutočnými hrdinami.

Súťaž pre školákov

Tajnička z minulého čísla: Milovať Boha a milovať bližného ako seba samého.

Štýria, ktorí správne vylúštili tajničku v tomto čísle, pôjdu za odmenu, spolu s pánom farárom, na hokejový zápas do Košíc.

Úmysly Apoštolátu modlitby na október

Všeobecný: Aby novinári pri vykonávaní svojho povolania boli vždy motivovaní úctou k pravde a silným zmyslom pre etiku.

Evanjelizačný: Aby Svetový deň misií obnovil vo všetkých kresťanských komunitách radosť a zodpovednosť za ohlasovanie evanjelia.

Úmysel KBS: Aby sme si uvedomili svoje kresťanské povolenie byť misionármi v každom prostredí a vo všetkých okolnostiach.

Púť po stopách apoštolov Božieho milosrdenstva

V dňoch 14. – 15. 9. 2016 sme sa s farnosťou Modrého kostolíka ja, moja mama a moja sestra Celina a so sestrami Kongregácie Najsvätejšieho Spasiteľa zúčastnili Púte do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove. Chceli sme absolvovať osobnú púť na miesto, kde bolo zjavené Božie milosrdenstvo sv. sestre Faustíne ešte v Svätom roku milosrdenstva. Vydali sme sa tak po stopách sv. sestry Faustíny a sv. Jána Pavla II. – apoštolov Božieho milosrdenstva.

Našou prvou zastávkou bolo mesto Wadowice – rodné mesto Karola Wojtylu, neskôr pápeža Jána Pavla II., konkrétnie jeho rodný dom, kde sa narodil 18. mája 1920 na prvom poschodí domu vedľa baziliky, práve v čase, keď bola v kostole májová pobožnosť a ľudia sa modlili Loretánske litánie. Kým sa z pobožnosti otec Wojtyla vrátil, malý Lolek bol už na svete. Bolo to symbolické, že aj jeho narodenie bolo pod ochranou Panny Márie, ktorú si neskôr zvolil za svoju mamu, pretože vlastnú mamu veľmi skoro stratil.

Na prízemí domu sme si pozreli historické fotografie a dokumenty z jeho detstva, školských čias, vysvedčenia a životopis písaný vlastnou rukou, ktorý písal, keď sa hlásil na vysokú školu. Dozvedeli sme sa, že bol najlepším žiakom v triede. Dvaja z jeho spolužiakov ešte žijú vo veku 94 a 96 rokov.

Na prvom poschodí boli fotografie a jeho osobné veci (svetre, vetrovky, obuv, lyže) dokumentujúce jeho vzťah a lásku k horám a turistike.

Expozícia bytu zahŕňala ich obývací salón, spálňu s pracovným kútkom a kuchynu. Veľmi osobne sa ma dotklo byť v izbe, kde sa malý Karolko narodil. Sprievodkyňa nám povedala, že najradšej spával na posteli pri peci. Cez kuchynské okno zas pozeral priamo na baziliku a na slnečné hodiny, nad ktorými bol nápis upozorňujúci na beh času a na večnosť: „Czas ucieka, wieczność czeka.“

Ďalšia časť expozície dokumentuje 3 úseky jeho života: knaza, arcibiskupa a kardinála. Veľká časť expozície je venovaná rokom jeho pápežskej služby. V tejto časti boli zdôraznené najdôležitejšie úseky jeho pontifikátu: zvolenie za pápeža, atentát, svetové dni mládeže, ktorých bol pôvodcom a encykliky. Bolo na čo pozerať. Poliaci si svojho sväteho pápeža veľmi uctievajú a toto múzeum bolo dokonale premyslené.

Neskôr sme navštívili baziliku, v ktorej bol Ján Pavol II. pokrstený a pri krstiteľnici sme si obnovili svoje krstné sľuby. Zakotvili sme aj v malej cukrárni za kostolom na povestné „kremowky“, ktoré mal Svätý Otec veľmi rád a často tam so svojimi priateľmi chodieval.

Naša púť pokračovala do centra úcty Božieho milosrdenstva, do Sanktuária Božieho milosrdstva v Lagiewnikach. O 15:00 hod. sme sa zišli na modlitbu Korunky Božieho milosrdenstva v kláštornej kaplnke milostivého obrazu, kde sa nachádzajú aj relikvie sv. Faustíny, ktoré sme si hned po príchode uctili. Následne sme mali sv. omšu v slovenskej kaplnke Sedembolestnej, ktorá sa nachádza pod veľkou bazilikou a po nej sme si vypočuli príhovor sestry Jany Márie zo Slovenska.

Farský informátor farnosti Všetkých svätých v Nacinej Vsi

Večer sme mali možnosť osobne navštíviť kaplnku milostivého obrazu a mohli sme zotrvať v adorácii v kaplnke ustavičnej poklony.

Sviatok Sedembolestnej Panny Márie 15. septembra sme začali sv. omšou pri milostivom obrazе milosrdného Ježiša. Po nej sme navštívili Sanktuárium Jána Pavla II., ktoré je vybudované na mieste kameňolomu, v ktorom kedysi sv. Otec, ako mladý študent – robotník, pracoval. Kedže rodina Wojtylovcov nikdy nemala vlastný dom, bývali iba v prenájme, tak Poliaci povedali, že „my sv. Otcovi v Poľsku dom postavíme“. Je to veľký komplex budov zahrnujúci múzeum Jána Pavla II. s jeho osobnými vecami, vzácnymi relikviami ako napr. sutana postriekaná jeho krvou, ktorú mal v deň atentátu na seba a darmi hláv štátov a politikov. Obdivuhodná bola aj veľká bazilika vyzdobená mozaikami od jezuitu Marka Rupnika. V komplexe sa nachádza tiež knižnica všetkých diel, ktoré Ján Pavol II. počas svojho života napísal.

V čase obeda sme mali možnosť prejsť sa najväčším námestím v Európe v meste Krakov – „Glowny rynok“ s dominantou tržnice tzv. Sukienice a hlavnou mariánskou bazilikou.

Popoludní sme zamierili na starobylé pútnické miesto Kalvária Zebrzydowska, kam chodieval aj sv. Ján Pavol II. ako pútnik so svojím otcom. Nachádza sa tam milostivý obraz Panny Márie. Tam naša púť skončila.

Plní požehnaných chvíľ, zážitkov a milostí sme sa vrátili domov na Slovensko.

Veľmi odporúčam absolvovať takúto osobnú púť do Sanktuária Božieho milosrdstva, pretože je to premodlené a požehnané miesto, kde Boh prehovára ku každému človeku a udeľuje mu zvláštne milosti.

Pán Ježiš sv. Faustíne povedal, parafrázujem: „Áno, som všade prítomný, ale predsa sú na zemi miesta, kde som prítomný zvláštnym spôsobom a kde rád udeľujem svoje milosti tým, ktorí ma prosia.“ Jedným z takýchto miest je aj Sanktuárium Božieho milosrdstva v Lagiewnikach. Vám, ktorí premyšľate o tom, či navštíviť toto miesto, vrelo odporúčam, aby ste sa na túto púť podujali. Pán Ježiš má pre každého z nás pripravenú konkrétnu milosť v podobe slova, či prežitia jeho lásky a prítomnosti. Jeho oči hľadia na každého s láskou. Vychádza nám v ústrety, žehná nás a z prebodenutého srdca vylieva na nás prúdy svojej milosrdnej lásky.

Lenka Pčolinská a sr. Mária Celina

Katechézy pre birmovancov

DRUHÉ PRIKÁZANIE NEVEZMEŠ MENO BOŽIE NADARMO

Druhé prikázanie prikazuje **mat' v úcte Pánovo meno**.

Boh zjavuje svoje meno tým, ktorí v neho veria. Dar meno patrí do oblasti dôvery a intímnosti.

Pánovo meno je sväté. Preto ho človek nesmie zneužívať. Úcta voči Božiemu menu vyjadruje úctu, ktorá patrí samému Bohu.

Veriaci má svedčiť o Pánovom mene tým, že bez strachu vyznáva svoju vieri.

Druhé prikázanie zakazuje zneužívanie Božieho mena, me- na Ježiša Krista, Panny Márie a všetkých svätých.

Prisľúbenia dané inému v Božom mene zaväzujú Božiu čest', vernosť, pravdivosť a autoritu. Sprieviedť sa im znamená zneužiť Božie meno a istým spôsobom robiť z Boha luhára.

Rúhanie je priamo proti druhému prikázaniu. Voči Bohu sa vyslovujú navonok alebo vnútorme – slová nenávisti, výčitky a provokácie, o Bohu sa hovorí zle, chýba k nemu úcta v reči. Zákaz rúhania sa vzťahuje i na slová proti Kristovej Cirkvi, proti svätým alebo proti posvätným veciam.

Preklínanie je neúctivostou voči Pánovi. Vkladá sa do neho Božie meno bez úmyslu rúhať sa. Zakazuje sa aj používanie Božieho mena pri mágií.

Krivá prísaha – Druhé prikázanie ju zakazuje. Prisaháť znamená brať Boha za svedka toho, čo tvrdíme, znamená dovolávať sa Božej pravdovravnosti ako záruky svojej vlastnej pravdovravnosti. Odmietať krívú prísahu je povinnosťou voči Bohu. Krivá prísaha volá Boha, aby dosvedčal lož. Prísahu, t.j. vyzývanie Božieho mena za svedka pravdy, možno zložiť iba na základe pravdy, rozvážnosti a spravodlivosti.

Kresťanské meno

Pri krste Pánovo meno posväcuje človeka a kresťan dostáva svoje meno v Cirkvi. Rodičia, krstní rodičia a farár majú dbať na to, aby sa nedávalo meno, ktoré je cudzie kresťanskému zmýšľaniu.

Boh volá každého po mene. Meno každého človeka je posvätné. Vyžaduje úctu na znak dôstojnosti toho, kto ho má.

TRETIE PRIKÁZANIE SPOMNI, ABY SI DEŇ SVIATOČNÝ SVÄTIL

Sobotný deň

Tretie prikázanie Desatora pripomína posvätnosť soboty.

„Siedmy deň je Pánova svätá sobota, deň odpočinku.“

* Stvorenie – Za 6 dní Pán utvoril nebo a zem, v siedmy deň odpočíval.

* Pánov deň je aj pamiatka vyslobodenia Izraela z egyptského otroctva.

* Sobota je pre Pána, je úplne vyhradená na chválu Boha.

* Božie konanie je vzorom pre ľudské konanie a ak Boh odpočíval v siedmy deň aj človek má prestať pracovať a nechať aj iných, aby si oddýchli.

* Sobota je deň protestu proti otroctvu práce a kultu peňazí.

* Evanjelium opisuje udalosti keď Ježiš je obvinený, že porušuje zákon o sobote. Ježiš však nikdy nenarúša posvätnosť

tohto dňa. Dáva mu autentický výklad: „*Sobota bola ustavená pre človeka a nie človek pre sobotu.*“

Deň Pána

* Deň zmŕtvychvstania – nové stvorenie. Ježiš vstal z mŕtvych prvého dňa v týždni.

* Nedela sa zreteľne líši od soboty, pre kresťanov nahradza jej obradný predpis.

* Slávením nedele sa zachováva morálny predpis prirodze- ne vpísaný do ľudského srdca, ktorým sa prikazuje vonkajší kult Boha na znak spoločného dobrodenia.

Nedeľná Eucharistia

Nedeľné slávenie Pánovho dňa a Pánovej Eucharistie je stredobodom života Cirkvi. Nedela sa má zachovávať v celej Cirkvi ako prvotný prikázaný sviatok.

Farnosť je určité spoločenstvo veriacich natrvalo ustanovené v partikulárnej Cirkvi. Je miestom, kde všetci veriaci môžu byť zhromaždení na slávenie nedeľnej Eucharistie. Farnosť uvádza kresťanský ľud do riadneho – liturgického života.

Nedeľná povinnosť

Cirkevné prikázanie určuje a spresňuje Pánov zákon: „*V nedeľu a v iné prikázané sviatky sú veriaci povinní zúčastniť sa na omši.*“

Ospravedlnenie z neúčasti na sv. omši musí mať vážny dôvod napr. choroba, starostlivosť o dojčatá.

Účasť na spoločnom slávení nedeľnej Eucharistie je svedectvom príslušnosti Kristovi a jeho Cirkvi a vernosti voči nim.

Nedela: Deň milosti a odpočinku od práce

Ustanovenie Pánovho dňa prispieva k tomu, aby všetci mali dostatočný odpočinok a voľný čas, ktorý by im umožnil pestovať rodinný, kultúrny, spoločenský a náboženský život.

V Pánov deň je povinnosť zdržiavať sa vykonávania prác, ktoré sú na prekážku povinnému Božiemu kultu.

Kresťania majú svätiť nedeľu aj tým, že svojej rodine a svojim blízkym venujú čas a starostlivosť, ktoré im ďažko môžu venovať v iných dňoch týždňa.

Nedela je dňom premýšľania, ticha, vzdelávania sa a meditácie, čo všetko prospevia rastu vnútorného a kresťanského života.

Nedela a prikázané sviatky majú byť zákonom uznané za sviatočné dni.

ŠTVRTÉ PRIKÁZANIE CTI OTCA SVOJHO A MATKU SVOJU

Štvrtým prikázaním sa začína druhá tabuľa zákona.

Boh chcel, aby sme si po ňom ctili svojich rodičov, ktorým vďačíme za život a ktorí nám odovzdali poznanie Boha.

V kladnej forme toto prikázanie vyjadruje povinnosti, ktoré treba plniť. Zachovávanie tohto prikázania prináša spolu s duchovným ovocím aj časné ovocie pokoja a blahobytu.

Rodina v Božom pláne

Muž a žena spojení v manželstve tvoria spolu so svojimi deťmi rodinu. Základné zriadenie tej dal Boh. Pre spoločné

dobro členov rodiny sú v nej rozmanité zodpovednosti, práva a povinnosti.

Kresťanská rodina je spoločenstvom vieri, nádeje a lásky – „**domáca cirkev**“. Je osobitným prejavom a uskutočnením cirkevného spoločenstva.

Rodina a spoločnosť

Rodina je prvotná bunka spoločenského života. Rodina je spoločenstvo v ktorom si už od detstva možno osvojovať morálne hodnoty, začať uctievať Boha a správne užívať slobodu. Rodinný život je uvádzaním do života spoločnosti.

Rodina má žiť tak, aby sa jej členovia naučili starať sa o mladých i starých, o choré alebo telesne či mentálne postihnuté osoby a o chudobných a ujímať sa ich.

Rodinu treba podporovať a chrániť primeranými sociálnymi opatreniami. Občianska moc si má pokladať za vážnu povinnosť uznáť, chrániť a podporovať pravú povahu rodiny, bedliť nad verejnou mravnosťou a napomáhať rodinné blaho.

Politické spoločenstvo má povinnosť vážiť si rodinu, pomáhať a zabezpečiť najmä:

- * slobodu založiť si rodinu, mať deti, vychovať ich v zhode s evanjeljom;
- * ochranu stálosti manželského záväzku;
- * slobodu vyznávať svoju vieru;
- * právo na súkromné vlastníctvo, prácu, bývanie;
- * právo na lekársku starostlivosť, rodinné prídatky, opateru starých;
- * ochranu bezpečnosti a zdravia;
- * slobodu vytvárať s inými rodinami združenia.

Povinnosti členov rodiny

Povinnosti detí

Úcta detí k rodičom sa prejavuje týmito spôsobmi:

- * vdăčnosť;
- * pravá ochota a poslušnosť;
- * zodpovednosť voči rodičom – poskytovať im hmotnú a morálnu pomoc v rokoch staroby, choroby, opustenosťi a núdze.

Povinnosti rodičov

Výchovná úloha rodičov:

- * rešpektovať deti ako ľudské osoby;
- * výchova k cnostiam, učiť – odriekaniu, zdravému úsudku, sebaovládaniu, vyvarovať ich nebezpečenstiev a nemravnosťi;

- * evanjelizovať svoje deti – vychovať ich k vieri;
- * postarať sa o ich hmotné a duchovné potreby;
- * právo vybrať pre nich školu, ktorá zodpovedá ich vlastnému presvedčeniu.

Ked' sa deti stanú dospelými, majú povinnosť a právo zvoliť si svoje povolanie a svoj životný stav. Od rodičov si majú vyžiadať a ochotne prijať mienku a radu.

Rodičia majú dbať na to, aby nenutili svoje deti ani pri voľbe povolania, ani pri voľbe manžela či manželky.

Rodina a Božie kráľovstvo

Prvotným povolením kresťana je nasledovať Ježiša Krista.

Stať sa Ježišovým učeníkom znamená priať pozvanie patriť do Božej rodiny.

Rodina je dodávateľ kňazských a rehoľných povolaní.

Štvrté prikázanie – predstaviteľia moci v občianskej spoločnosti

Povinnosti občianskych predstaviteľov moci:

- * vykonávať moc ako službu;
- * ukázať správnu stupnicu hodnôt;
- * múdro vykonávať distributívnu spravodlivosť – potreby a prínos každého;
- * povinne rešpektovať základné práva ľudskej osoby.

Povinnosti občanov:

- * prispievať k dobru spoločnosti v duchu pravdy, spravodlivosti, solidarity a slobody,
- * podriadenosť autorite – platiť dane, uplatňovať volebné právo a brániť krajinu.

Bohatšie krajiny majú priať cudzincov hľadajúcich bezpečnosť a prostriedky na živobytie.

Pristáhovalec je povinný rešpektovať hmotné a duchovné dedičstvo krajinu, ktorá ho prijala, posúchať jej zákony a prispievať na jej náklady.

Odopretie poslušnosti občianskym autoritám je dovolené vtedy, ak sú predpisy občianskych autorít:

- * v rozpore s požiadavkami morálneho poriadku;
- * v rozpore so základnými ľudskými právami;
- * v rozpore s učením evanjelia.

Odboj proti útlaku politickej moci je možný za splnenie týchto podmienok:

1. ked' sa isto, závažne a dlhý čas porušujú základné ľudské práva;
2. ked' sa vyčerpali všetky ostatné prostriedky;
3. ked' sa tým nevyvolajú ešte horšie neporiadky;
4. ked' je oprávnená nádej na úspech;
5. ked' nie je možné rozumne predvídať lepšie riešenie.

Politické spoločenstvo a Cirkev

Cirkev nesplýva s politickým spoločenstvom.

Cirkev je znamenie a ochrana nadprirodzeného charakteru ľudskej osoby.

Cirkev má právo vynášať morálny úsudok, aj o veciach v politickej oblasti, ak to vyžadujú základné práva osoby alebo spásu duší.

Rozpis svätých omší na október 2016

Nedel'né sväté omše

	9. 10.	16. 10.	23. 10.	30. 10.
9:00	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves	Nacina Ves
9:00	Vybuchanec	Lesné	Lesné	
10:30	Petrovce n/L	Petrovce n/L	Petrovce n/L	Petrovce n/L
10:30	Lesné	Suché	Vybuchanec	Lesné

Omše v týždni

PO	18:00	Nacina Ves
UT	16:30	Petrovce n/L
	18:00	Vybuchanec
ST	18:00	Lesné
ŠT	18:00	Petrovce n/L
PI	18:00	Nacina Ves

Prvopiatkový týždeň 3. 10. 2016 – 9. 10. 2016

Čas	Spoved'	Sv. omša
Pondelok 3. 10.	16: 30 – 18: 00	Nacina Ves
Utorok 4. 10.		18:00 Nacina Ves
Streda 5. 10.	17: 00 – 18: 00	16:30 Petrovce n/L
Štvrtok 6. 10.	17: 00 – 18: 00	18:00 Lesné
		18:00 Petrovce n/L
Piatok 7. 10.	16: 00 – 16: 30	Vybuchanec
		16:30 Vybuchanec
		16:30 Petrovce n/L
		18:00 Lesné
		18:00 Nacina Ves

Oznamy

Sv. ruženec v mesiaci októbri sa bude modliť pol hodiny pred sv. omšou spolu s kňazom.

Piatok – 7. október 2016

Celodenná poklona pred Najsvätejšou Sviatostou oltárnom bude v každej obci.

Nedeľa – 16. október 2016

mesačná zbierka na kostolné potreby.

Nedeľa – 23. október 2016

zbierka na misie

Sv. omše pre birmovancov:

Streda – 12. 10. 2016: 18:00 – Lesné
 Štvrtok – 13. 10. 2016: 18:00 – Petrovce n/L
 Piatok – 14. 10. 2016: 18:00 – Nacina Ves
 Piatok – 28. 10. 2016: 18:00 – Nacina Ves
 (spoločná sv. omša pre birmovancov z celej farnosti)

Vysluhovanie sviatosti zmierenia pred Všetkým svätým:

Utorok – 25. 10. – Vybuchanec: 17:30 – 18:00
 Streda – 26. 10. – Lesné: 17:00 – 18:00
 Štvrtok – 27. 10. – Petrovce n/L: 17:00 – 18:00
 Piatok – 28. 10. – Nacina Ves: 16:30 – 18:00

V noci z 29. na 30. októbra 2016 sa mení čas. O 3:00 hod. letného času posúvame hodiny na 2: 00 hod. stredoeurópskeho času.

Farská matrika

Krsty

Tamara Piskorová – Nacina Ves

Tomáš Janíkovič – Nacina Ves

Sofia Istok-Dora – Nacina Ves

Boris Kunca – Nacina Ves

Anna Badžová – Petrovce n/L

Daniel Šandor – Petrovce n/L

Nech sa vzmáhajú v múdrosti, veku a v obľube u Boha i ľudí!

Pohreby

Alžbeta Drabiková, r. Kačmárová – Petrovce n/L

Rok narodenia – 1934

Božena Oravcová, r. Štefanová – Suché

Rok narodenia – 1945

Odpočinutie večné daj im Pane a svetlo večné nech im svieti, nech odpočívajú v pokoji.

Sobáše

Ing. Marek Lapko (Komárany) – Mgr. Mária Maskaliová (Petrovce nad Laborcom)

Petrovce nad Laborcom

Dávid Madala (Strázske) – Bc. Lenka Ihnaciková (Nacina Ves)

Nacina Ves

Matúš Koscelník (Michalovce) – Ing. Drahoslava Babjaková (Nacina Ves)

Nacina Ves

Ján Klima (Michalovce) – Jana Labíková (Nacina Ves)

Nacina Ves